

Orrustan í Mykinesi

Brandur Sandoy

Í farnu viku varð eg útferð saman við øðrum í Mykinesi. Eisini vóru vit úti í Mykineshólma og hugdu eftir lundum og súlum.

Fyri at koma út í Mykineshólma, noyðist man at ganga ígjøgnum eitt lundaland, sum eg meini tey har vesturi kalla fyri Lamban, ella okkurt tilíkt.

Mikil orrusta hevur tikið seg upp um hetta strekkið í lötuni, tí at tey har vesturi eru farin í holt við at gera eina gøtu til ferðafólk at ganga eftir.

Hetta dámar teimum finu við spíðskum skóm og pennum í Havn, VFI, ikki, og royna at leggja teimum har vesturi fótonglar í vegin, so ongin gøta skal verða gjørd.

Á hesum staði sæst nógv slit í lendum har ferðafólkini ganga, sum sæst á myndunum, og tað er skilligt eftirsum ferðafólkini eru nógv, brattlendi er, og nógv eru ferðafólkini ið hava brotið sær beinið á hesum strekki, tí tað gerst

sera hált tá vátt er. Sum tað eisini sæst á myndunum, er onki slit á bønnum, har gøtan er gjørd. Gøtan er eisini hegnisliga lögð í lendið, so langt burturfrá lundaholunum sum møguligt er.

Mykinesfólk hava mist serstakliga nógv, síðani tey sjálvboðið góvust at taka lunda.

Afturfyri hevur ferðavinnan tikið dyk á seg, og er í dag eitt gott bein hjá teimum har vesturi at standa á.

Tey lokalu vita oftast best um hvat rættast er at gera, og eg má siga at hendan gøtan sum er í ferð við at verða gjørd kemur at verða til stórt gagn fyri bæði lendið og fuglalívið á staðnum, fyri fólkini í Mykinesi býr, og sanniliga eisini fyri trygdina hjá teimum sum velja at vitja hetta sermerkta stað.

Friðingarnevndin viðgerð málið um gøtuna nú, og eg hopi at tey har vesturi sleppa at gera hesa gøtuna lidna.

Mín stuðul skulu tey í øllum førum fáa, sum royna at veita lendum bótandi hond.

Lat mykinesfólk sleppa at skipa ferðavinnuna har vesturi sjálvi. Tey eru góð við lendið, fuglin og oynna sum heild.

Miðbýurin í Klaksvík

Archibald Black

Ein kendur arkitektur segði fyri 10 árum síðani: “Her í Klaksvík eru tit sera heppin, tit kunnu skapa ein finan miðbý, økið liggur víðopið og hugskotini tróta ikki”. Hugleiða vit yvir hesi 10 árin, so er ikki nógv hent frá kommunalari síðu í miðbýnum. Eitt íbúðarhús við 30 íbúðum og ein minni deild hjá Bank Nordik er í stórum tað, sum er bygt.

Í hesum døgum fyrireikar Kl.

Kommuna bygging av nýggjum “Húsarhaldsskúla” í miðbýnum, ein stóran bygning 16 til 18 metrar høgur. Eg havi skilt frá einum, sum arbeiðir í umsitingini hjá Kl. Kommunu, at hetta er eitt ynski frá almenna felagnum Búðstøðum.

Hugsa vit nú aftur um orðini hjá arkitektinum, er hetta so uppskriftin upp á ein “finan miðbý”? Tað man vera fáur, ið heldur tað. Ein skúli hoyrir ikki heima í miðbýnum, ein skúli hoyrir heima á einum skúlaøki, tað er eisini tann vanliga hugsanin í býarplanlegging.

Ein “finur miðbýur” er eitt øki, har borgarin trívist og hugnar sær í einum “estetiskum” umhvørvi, ein skúli nøktar ikki henda tørvi, tað vita allir góðir arkitektar.

Fremur Kl. Kommuna hesa ætlan, so skapar tað nakrar trupulleikar fyri aktørarnar á økinum, sum kommunan eftirfylgjandi má loysa. Størstu brúkarnir á